

DOĞANKENT VE GÜCE YER ADLARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Feridun TEKİN¹

Samet CANTÜRK²

ÖZET

Ad bilimi; evrensel adıyla “onomastik”, bir kelime türü olan “ad”ı çeşitli yöntemlerle ele alıp inceleyen bir bilim dalıdır. Türkçeye “yer adı bilimi” olarak yerleşmiş olan “toponimi” ise, onomastiğin bir alt dalı olup amacı belirli yöntemlerle yerlerin özel adlarını incelemektir. Yer adı çalışmaları dillerin zenginliğini göstermek bakımından da önemli bir malzemedir. Yer adları ses, şekil ve söz varlığı bakımlarından Türkçenin zenginliğine katkıda bulunmakta aynı zamanda bu hazineden yararlanılarak dilimizin geçmiş dönemlerine ışık tutulmaktadır.

Günümüzde Türkiye Türkçesi ağızlarında bulunan ancak kayıtlara geçmeyen çok sayıda sözcük, deyim ve kalıplaşmış sözlerin olduğu bilinmektedir. Ağızlardaki bu özelliğin yer adlarını da kapsadığı görülür. Birçok yer adında Türkçenin tarihi dönemlerine ya da ağız özelliklerine ait unsurlar bulunmaktadır. Bugün standart Türkçede kullanılmayan ya da sadece ağızlarda var olan bazı sözcükler yer adlarında yaşamaktadır. Yerleşim birimi adlarının değişim halinde olması, yer yer unutulmaya yüz tutan bu adların geç kalmadan tespit edilmesini ve bu alana önem verilmesini gerekli kılmaktadır. Ayrıca yer adlarının milli kültür açısından da önemi büyüktür. Yer adlarının toplumların hafızalarından önemli izler taşıdığı da bilinen bir gerçektir. Çalışmamızda Giresun’un konum olarak önemli ilçelerinden olan Doğankent ve Güce ilçelerine bağlı 169 yer adı incelenmiştir. Doğankent ve Güce ilçe merkezindeki mahalle, köyler ve köylere bağlı mahalle/mevki adları leksik-semantik açıdan ele alınmış olup bu yer adlarının yapı ve kökenleri de tasnif edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ad Bilimi, Doğankent-Güce, Giresun, Yer Adları, Yer Adı Bilimi.

¹ Prof. Dr., Giresun Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, tekinferidun@hotmail.com

² Öğr. Gör., Giresun Üniversitesi, Rektörlük Türk Dili Bölümü, sametcanturk28@gmail.com

A STUDY ON TOPONYMS OF DOĞANKENT AND GÜCE

ABSTRACT

Universally known as onomastics, science of place names is a discipline that studies a word type "noun/name" by various methods. Meaning "science of place names" in Turkish, "toponymy", a subdivision of onomastics, aims at studying proper names of places by certain methods. Toponymy studies are significant in terms of showing the wealth of the languages. Place names contribute to wealth of Turkish language in terms of its phoneme, morpheme and vocabulary. And making the most of its wealth paves the way of the former eras of our language.

Today, it is known that there are a number of words, idioms and sayings in Turkish dialects in Turkey. That feature in the dialects covers the place names. In lots of place names, the components belonging to Turkish historical terms or dialects can be found. Some words that are not used in Turkish today or exist in only some dialects can be found in names of the places. The fact that the names of the settlement units are changing necessitates that these names which are forgotten locally must be identified and taken into consideration in this area before it is too late. Besides, place names have a great significance in terms of national culture. It is a well-known fact that place names have great traces from the memories of the societies. In our study, 169 names of the places within Doğankent and Güce province have been examined. The names of the neighbourhood, villages and villages neighbourhood have been taken into consideration from a lexical-semantic point of view and the pattern and etymon of these names have been classified.

Keywords: Onomastic, Doğankent-Güce, Giresun, Toponym, Toponymy.

GİRİŞ

Ad ve adlandırma neredeyse insanlık tarihi kadar eskidir. İnsanlar kendilerini ayırt etmek ve farklı kılmak, yeni karşılaştıkları varlık ve kavramları tanımlayabilmek için her zaman adlandırma yolunu seçmişlerdir (Gündüz Önal 2012: 3). Ad bilimini kısaca tanımlamak gerekirse; nesnelere ve kavramların, kısacası çevremizde gördüğümüz ve algıladığımız her şeyin adıyla ilgilenen bilim dalıdır. (Sakaoğlu 2001: 9). İster kişi adı, ister yer adı, ister başka bir özel ad olsun, özel adların kaynağını genellikle tür adları oluşturur. Ad verme sırasında dilin sözcüklerinden biri, bir kişiye, bir yere, bir dağ ya da dereye verilince özel ada dönüştürülmüş olur (Aksan 1995: 95).

Ad biliminin inceleme alanının çok geniş olduğu anlaşılmaktadır. Ad biliminin malzemesi dil bakımından, coğrafi bakımdan, tarih bakımından birçok farklı şekilde ele alınmaktadır. "Toponimi" terimi, Güncel Türkçe Sözlük'te "yer adı bilimi" olarak tanımlanmaktadır ve kökeninin Fransızca *Toponymie* sözcüğü olduğu belirtilmektedir. Toponimi terimi Yunanca bir kelime olup "topos" (yer) ve "onoma/onima" (ad) sözcüklerinden meydana gelmektedir (Şahin 2007: 2) ve anlam olarak "yer adı", "coğrafi ad" demektir. Çalışmalar ışığında bakıldığında yer adı bilimi; yer adlarını anlam, köken, gramatikal kuruluş ve ortaya çıkış yönlerinden araştıran bilim dalıdır. Bilinen tüm coğrafi adların tamamının kökeni ve anlamı henüz aydınlatılamamıştır. Bu nedenle yer adlarının tasnif edilmesi disiplinler arası çalışmayı da gerektiren bilimsel bir araştırma işidir.

Toponimi öz olarak bakıldığında, herhangi bir köy, şehir, ülke veya bölgedeki çağdaş veya tarihi yer adları üzerinde yapılan dil çalışmalarını kapsamaktadır. Her biri mensup olduğu dilin ve milletin tarihinden, kültüründen izler taşıyan yer adlarının köken, anlam ve gramer yapılarının aydınlatılması, bu adların ortaya çıkmasında etkili olan geleneklerin belirlenmesi yer adı biliminin ana konusunu oluşturur. Haritalardan veya halktan derlenen malzemeler, araştırmalar sonucu elde edilen bilgiler ışığında çeşitli açılardan sınıflandırılmaktadır. Böylece yer adlarının türleri, anlam ve yapı özellikleri, dağılımları belirlenerek araştırmaya tabi tutulan yer adlarının genel karakterleri ortaya konulmaktadır (Şahin 2016: 77).

Ad biliminin içerisinde önemli dallarından biri olarak görülen "yer adı bilimi" günümüzde çalışmaları ve önemi gittikçe artan bilim dalları arasındadır. Sosyal bilimlerde insan, tabiat ve kültür ilişkisinin üzerinde önemle durulmaktadır. Ad bilimi çalışmaları içerisinde bütün dünyada en kapsamlı olanı ise yer adı bilimi çalışmalarıdır diyebiliriz. Yer adı bilimi üzerine Türkiye dışında yapılan çalışmalar bir hayli ilerlemişken, Türkiye'de yapılan çalışmaların tarihi çok eskiye gitmemektedir. Türkiye'de yer adı bilimi üzerine ilk çalışmalara Cumhuriyetin ilanı sonrasında rastlanmaktadır. Türkiye'de Cumhuriyet yıllarında başlayan bu çalışmaların inceleme konusu çoğunlukla Anadolu'daki yer adlarının "Orta Asya" kökenli olup olmadığı üzerinedir (Aydın 2016: 15). Bu çalışmalara öncülük edenler ve ilk ürünleri ortaya koyanlar arasında Fuat Köprülü, H. Nihal, A. Naci, Mehmet Şakir, Sırrı Üçer, Mesud Koman, Refet Işıman ve Hasan Eren'i sayabiliriz. 1984 yılında Ankara'da yapılan "Türk Yer Adları Sempozyumu" ise konuyla ilgili yapılmış en kapsamlı çalışma olarak dikkati çekmektedir. Genel olarak çalışmalara baktığımızda ise Hasan Eren, Doğan Aksan, Özcan Başkan, Tuncer Gülensoy, Recep Albayrak, Levent Kurgun, Mustafa Şenel ve İbrahim Şahin'in çalışmaları ile geçmişte yapılmış birkaç çalışma ve son yıllarda

yazılmış yüksek lisans/doktora tezleri dışında Türkiye’de yer adları üzerine yeterli çalışmalar yapılmamıştır (Albayrak 2012: 2). Türkiye dışında baktığımızda ise birçok ülkenin, özellikle bu alanda eskiden beri çalışmalarını sürdüren kimi Avrupa ülkelerinin kent, kasaba, köy gibi yerleşim merkezlerinin, hatta oralardaki cadde, sokak ve meydan adlarının detaylıca incelendiği, bu adlardaki değişme ve gelişmelerin tarih kaynaklarından izlenerek ortaya konulduğu görülmüştür (Aksan 2009: 101). Dış kaynaklardaki bu çalışmaları incelediğimizde bizim bu alandaki çalışmalarımızın çok gecikmiş olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Dil, bir milletin kültürünü oluşturan öğelerin içinde önemli bir yer tutmaktadır. Milletler kültür değerlerini dil yoluyla kuşaktan kuşağa aktarırlar. Bugün kültürümüze ait birçok maddi ve manevi unsur Anadolu ağızlarında dolayısıyla da yer adlarında yaşamaktadır. Anadolu ağızları bu bakımdan oldukça zengin bir hazineye sahiptir. O hazineyi keşfetmek de dilde yaşayan kültür unsurlarımızı ortaya çıkarmakla mümkündür (Tekin 1998: 267). Yer adlarında Türk dilinin geçmişten günümüze gelmiş birçok özelliğini bulmak mümkün olmaktadır. Yer adları ses, şekil ve söz varlığı bakımından Türkçenin zenginliğine katkıda bulunmakta aynı zamanda bu hazineden yararlanılarak dilimizin geçmiş dönemlerine ışık tutulmaktadır. Günümüzde Türkiye Türkçesi ağızlarında bulunan ancak kayıtlara geçmeyen çok sayıda sözcük, deyim ve kalıplaşmış sözlerin olduğu bilinmektedir. Ağızlardaki bu özelliğin yer adlarını da kapsadığı görülür. Birçok yer adında Türkçenin tarihi dönemlerine ya da ağız özelliklerine ait unsurlar bulunmaktadır.

Yer adı bilimi üzerine yapılan son çalışmalara bakıldığında bu alanın birçok alt dala sahip olan çok geniş bir bilim dalı olduğu görülmektedir. Yer adı bilimi çalışma alanı içerisinde sokak, mahalle, cadde, köy adları ile birlikte dağ, tepe, orman, ova, göl, dere, mağara, bağ, bahçe, yol gibi yerleşim bölgeleri dışında kalan birçok yer adları da bulunmaktadır (Şahin 2015). Biz bu geniş alan içerisinde çalışmamızda Giresun ili Doğankent ve Güce ilçelerinde bulunan yerleşke adlarını konu edindik. Yer adlarından kastımız; Doğankent-Güce ilçe merkezlerine bağlı mahalleler, köyler ve köy mahallelerinin/mevkilerinin adlarıdır.

Çalışmamızda ele aldığımız Giresun ve yöresi, tarihi ve sosyal yapısı ile bölgede önemli bir yere sahiptir. Doğal limanları ve verimli toprakları sayesinde Giresun ve yöresi tarihten bu yana önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. Araştırmalara göre, Türk ya da Türklükle münasebeti olan topluluklar milat öncesi VIII. yy.’dan itibaren Doğu Karadeniz ve çevresini yurt edinmeye başlamışlardır. Ancak bölgenin siyasi ve demografik bakımdan tam anlamıyla Türklerin eline geçmesi 1071 sonrasındaki süreçte olmuştur. Osmanlı öncesi dönemde Doğu Karadeniz’de Trabzon dışındaki birçok bölge Türk hâkimiyetine girmişken Fatih Sultan Mehmet devrinde buraların da fethedilmesiyle bölgede siyasi birlik sağlanmış ve Türk nüfusu bölgede tamamen hâkim hale gelmiştir (Tellioglu 2007: 654). Doğankent ve Güce yöreleri de Trabzon’un fethinden çok önce Türklerin yerleştiği ve Türk kültürünün etki ettiği coğrafyalardan biridir. Doğu Karadeniz illerinden biri olan Giresun yöresinde nüfusun çoğunluğunu Oğuzların Çepni boyundan olan Türkler oluşturmaktadır. Sonuç kısmında da bahsettiğimiz üzere yer adlandırmalarında da genel olarak bu etnik yapının etkili olduğu anlaşılmaktadır.

Birbirine sınır olan bu iki ilçenin genel kültürleri, tarihleri ve sosyo-ekonomik durumları neredeyse her yönüyle benzer durumdadır. Aşağıdaki haritada iki ilçenin Giresun ili içindeki konumları ve yakınlıkları görülmektedir.

Harita: (<http://www.mapsharita.com/ayrintili-harita/giresun-ayrintili-haritasi>)

Günümüzdeki ismi ile Doğankent eski adıyla Harşit 1837’de Kürtün-i bâlâ kazasına bağlı bir nahiyeydi. Bu yıldaki kayıtlara göre Harşit, Kuzan (Söğütağzı), Çatık (Çatak), Güdül, Koz, Sadağlı, Manasur, Tandula (Dandu)-(Süttaş), Şadı (Çatalağaç), Doymuş, Kanyaş (Güvenlik), Manasurbükü (Doğankent) adlı 12 köyü bulunmakta, bu köylerde 350 hanede Müslüman (Türk) nüfus yaşamaktaydı. 1843 yılı kayıtlarında ise Harşit nahiyesi; Harşit, Karga, Sadağlı, Kuzan, Manasur, Çatak, Güdül, Tandul, Manasurbükü, Kanyaş, Şadı, Doymuş adlı köylerden oluşuyordu. Son araştırmalara göre ise 1915 yılında Harşit nahiyesindeki Türk nüfusu 6.381 kişiden oluşmaktaydı (Yüksel ve Balcı 2015: 18).

Osmanlı öncesi döneme baktığımızda Harşit vadisi ve çevresi, başta Çepniler olmak üzere diğer Türkmen boyları tarafından yurt tutulmuş bir bölge olarak görülmektedir. 15 Aralık 1361’de Hacı Emir Bey Trabzon imparatorunun elinde olan Giresun’a seferler düzenlemiş; aynı yüzyılın ikinci yarısında yukarı Kelkit vadisinde yaşayan Çepniler, kuzeye doğru ilerleyerek Harşit deresi çevresine yerleşmişler ve kışlaklarını yukarı Harşit bölgelerine kurmuşlardır (Ünlü 2016: 9). Osmanlı devletinin fethine kadar Doğankent-Güce bölgeleri ve dolayısıyla Harşit vadisi birçok mücadeleye sahne olmuştur. Ancak araştırmalar Osmanlı fethinden çok daha önce Harşit vadisinin Türkleştiğini bize göstermektedir. Özellikle Hacıemiroğulları Beyliği döneminde bu bölgenin Türklerin yönetimine geçtiğine dair önemli bilgiler vardır.

Günümüzde Harşit vadisinin yani Doğankent’in ve Güce’nin etnik yapısını oluşturan Türk boyu umumiyetle Çepniler olarak görülmektedir. Doğankent ve Güce’nin sahilden uzak olması ve coğrafi yapısı sebebiyle ağız özelliklerini geçmişten günümüze kadar daha iyi şekilde muhafaza ettiğini söylemek mümkündür. Bu ağız özelliklerinin yer adlarına yansımaları da doğal bir durumdur. Bu iki ilçedeki yer adlarında çok sayıda yerel adlandırmanın yer aldığı incelememizden anlaşılmaktadır.

İncelememizde Doğankent-Güce ilçelerine bağlı yer adları leksik-semantik, yapı ve köken bakımlarından ele alınmıştır. Çalışmamızın tasnif kısmında örnek olarak konu üzerine Türkiye’de yazılmış olan bazı yüksek lisans tezleri ve İbrahim Şahin’in yer adları üzerine olan çalışmaları alınmıştır. Bu çalışmalara kaynakça kısmında yer verilmiştir. Özellikle leksik-semantik sınıflandırmada yer adlarının oluşumları dikkate alınarak bir tasnif yapılmaya çalışılmıştır. Örneğin “Sarioğulları” ya da “Karahasanlar” gibi yer adlarının bir soyadı ya da sülale adı olarak belirlenmesi durumunda bu adların “Renk Adlarının Tercih Edildiği Yerleşim Yeri Adları” başlığına alınmamasına dikkat edilmiştir. Yer adlarının yapı incelemesi kısmında basit, türemiş ve birleşik yapılarıdaki yer adlarının sınıflandırılması yapılarak aynı tablo üzerinde yer adlarının kökenleri de incelenmiştir. Toplam ele aldığımız mahalle, köy ve köy mahallesi/mevkisi adı **169** adettir. Yer adları İçişleri Bakanlığının İller İdaresi Genel Müdürlüğü sistemi vasıtasıyla tespit edilmiştir. Bu sistemde yer almayan bazı yer adları da kendi araştırmalarımız sonucunda incelememize eklenmiştir.

1. Doğan kent-Güce İlçelerine Bağlı Yer Adlarının Leksik-Semantik Sınıflandırılması

1.1. Kişi Adları ile Adlandırılmış Yerleşim Yerleri

1.1.1. Yöredeki Tarihi ve Manevi Önderlerin Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Hasanşeyh

1.1.2. Şahıs Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Ahmetli

Bayramlar

Himmetli

Kemaliye

1.1.3. Lakap Sahibi Kişi Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Apdo (Abdioğlu)

Karamehmetli

Pirdelli (Yörede tanınmış kişilerden Molla Veli'nin lakabı.)

1.2. Meslek Adları ile Oluşturulan Yer Adları

İmamlı (2)³

Ustalı

1.3. İnsan Bedeni ile İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Dilaltı

Toraman

Yukarıboynuyğun

³ Parantez içinde belirtilen sayılar bir yer adının kaç kez kullanıldığını göstermektedir.

1.4. Devlet Kurumlarının, Sosyal Vasfı Bulunan Yerlerin, Vakıfların Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Camiyanı
Okulyanı

1.5. Yöre Halkının Yeme – İçme Kültürü veya Genel Yiyeceklerle İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Süttaş

1.6. Halkın İncancını Yansıtan, Dinî – Manevi Anlamda Değer Yargılarını Gösteren Kavramlar ile Oluşturulan Yer Adları

Hacievyanı
Şihli

1.7. Tarihi Nitelikteki Yapı Adları veya Yapıyla İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Cami (5)
Eskimaden
Fırınlı
Hisarcık
Kaleburnu
Ocakdamı
Tekkeköy

1.8. Kültürel ve Milli Anlamda Önemi Olan Kavramlar ile Oluşturulan Yer Adları

Ergenekon

1.9. Renk Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Akpınar

Karadere
Sarıbük
Sarıyar
Yeşiltepe

1.10. Boy, Oymak, Aşiret ve Soy Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Alioğlu
Bayramoğlu
Çakmak
Çerkezli
Çıtlakoğlu
Durhasanoğlu
Hacıoğlu
Hartoğlu
Karahasanlar
Melikli
Mollaoğlu
Sarıoğulları
Topçuoğlu

1.11. Tabiat, Tabiat Olayları ve Gökbilimi ile İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Ateş

1.12. Çiçekler ve Yabani Otlarla İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Çiçeklidere
Dikence

1.13. Meyveler veya Yemişlerle İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Elmadibi
Fındıklı (2)
Tevekli

1.14. Ağaç ve Ağaçlarla İlgili Adlardan Oluşturulan Yer Adları

Çatalağaç
Gürağaç
Kavacık
Söğütağzı

1.15. Tarım Ürünleri veya Tarımla İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Harmankıranı
Yataktarla

1.16. Evcil veya Yabani Hayvan Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Çakalağzı

1.17. Coğrafi Terimler ve Yörenin Coğrafi Özellikleri ile İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Belen (2)
Boyunkıranı
Bük
Çatak (2)
Derebük
Gökçebel

Kıran (4)
Kıran yatak

1.18. Olumsuz Anlam İfade Eden Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Küstük
Yalnızca

1.19. Güzel Anlam İfade Eden, İnsanların Hoşuna Giden veya Soyut Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Danışman
Doymuş
Erli
Giyimli
Güvenlik
Örnek

1.20. Su ve Su ile İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Çataloluk
Derebükü
Deregözü (3)
Derindere
Ezeldere
Soğukpınar

1.21. Türkiye'deki Kimi Bölge, Şehir, Semt, Kasaba Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Egeli

1.22. Akrabalık Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Dayıcık

1.23. Şekil, Biçim, En, Boy Bildiren Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Alanağzı
Başçukur
Bodurlu
Çatakçukur
Çukur (2)
Düz (2)
Düzçukur
Kırık
Kısaçukur
Kuru
Küçük
Küçükköy
Yeni (2)
Yeni Mahalle
Yeniköy (2)

1.24. Mahalli Sözcükler ile Oluşturulan Yer Adları⁴

Absak
Badaçukuru (bada: Beceriksiz, iş bilmez, tertipsiz, şaşkın.)
Cebel (Yağmurlu, sisli, kapalı hava.)

⁴ Sözcük anlamları için bk.: *Türkiye’de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü* (2009).

Çöçen (Aciz, elinden bir iş gelmeyen.)
Ellezli (ellez: İlyas isminin yöresel söylenişi)
Fakranlı
Firişlik (fırıc: Fırında kurutulmuş armut.)
Geriş (1. Dağların ve tepelerin üst kısmı, sırt. 2. Büyük dağ.)
Güdül (Kısa, bodur, gelişmemiş.)
İlit
Kireze (kirez: Kiraz.)
Kozköy (koz: 1. Ceviz. 2. Kabuklu meyve.)
Kökeş
Kuluncak (kulun: 1. At ve eşek yavrusu. 2. 2-3 yaşında kısarak. 3. Kurt ya da köpek yavrusu.)
Menikli (menik: 1. Domuz yavrusu. 2. Köpek yavrusu. 3. Ayı yavrusu. 4. Kurt yavrusu.)
Midilli (mitil: 1. Yüz geçirilmemiş yorgan, şilte, minder, yatak. 2. Yatak kılıfı. 3. Yorgan astarı. 4. Çok eskimiş, paçavra durumuna gelmiş yatak, yorgan, giysi vb. 5. Minder, yatak, yastık doldurmaya yarayan kırpıntı. 6. Giysi astarı.)
Oyraca
Panazlar
Sadıklı (sadak: Ok koymaya yarayan meşin torba, koruncak.)
Sekir (sekir: Ayaklarında ak leke bulunan hayvan)
Zıvalı (zıva: Ekini tırpanla biçme.)
Zögeli

1.25. Yöre Halkının Sosyal - Kültürel Hayatını Gösteren Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Taka
Yazlık (Yayla, yayla eteği anlamında; yazın konaklanan yer.)
Yazlıkkıran

1.26. Araç-Gereç, Giyim-Kuşam, Eşya Adları ile Oluşturulan Yer Adları

Boncukçukur
Kafesli
Kovancık

1.27. Yer-Yön Konumu Bildiren Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Alt
Ara
Aşağı (3)
Güce Merkez
Güney (2)
Karşı
Karşıkıranı
Karşıköy
Kıyıköy
Kuz (2)
Merkez
Orta (7)
Üst (2)
Üst
Yukarı (3)

1.28. Yerleşim Birimi (Orun) ile İlgili Adlar ile Oluşturulan Yer Adları

Köyeteği
Köyyanı

2. Giresun İl Merkezine Bağlı Yer Adlarının Yapı-Köken⁵ Bakımından Sınıflandırılması

2.1. Basit Yapılı Yer Adları ve Kökenleri

Yer Adı	Köken
Alt	Tr.
Ara	Tr.
Aşağı (3)	Tr.
Ateş	Far.
Bayramlar	Tr.
Belen (2)	Tr.
Bük	Tr.
Cami (5)	Ar.
Cebel	Ar.
Çöçen	Tr.
Çukur (2)	Tr.
Dikence	Tr.
Düz (2)	Tr.
Ergenekon	Tr.
Güdül	Tr.
Güney (2)	Tr.
İlit	Tr.
Karşı	Tr.
Kemaliye	Ar.
Kireze	Rum. Keras > Kiraz
Kuru	Tr.

⁵ Köken bilgileri "Büyük Türkçe Sözlük (http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_bts)"ten yararlanılarak oluşturulmuştur.

Kuz (Kuzey)	Tr.
Küçük	Tr.
Küstük	Tr.
Merkez	Ar.
Orta (7)	Tr.
Oyraca	Tr.
Örnek	Tr.
Sekir	Tr.
Taka	Tr.
Toraman	Tr.
Üst (2)	Tr.
Yalnızca	Tr.
Yeni (2)	Tr.
Yukarı (3)	Tr.

2.2. Türemiş Yapılı Yer Adları ve Kökenleri

Yer Adı	Köken
Ahmetli	Ar. + Tr. Ahmed+li
Bodurlu	Tr. bodur + lu
Çakmak	Tr. çak - mak
Çatak (2)	Tr. çat - ak
Çerkezli	Tr. Çerkez + li
Danışman	Tr. danış - man
Dayıcık	Tr. dayı + cık
Doymuş	Tr. doy - muş
Egeli	Tr. ege + li

Ellezli	İbr. + Tr. İlyas + li
Erli	Tr. er + li
Fakranlı	Tr. bil-im
Fındıklı (2)	Ar. + Tr. fındık + lı
Fırınlı	Rum.+Tr. fırın + lı
Firişlik	? firiş + lik
Geriş	Tr. ger – iş
Giyimli	Tr. giy – im + li
Güvenlik	Tr. güven + lik
Himmetli	Ar. + Tr. himmet + li
Hisarcık	Ar. + Tr. hişār + cık
İmamlı (2)	Ar. + Tr. imām + lı
Kafesli	Ar. + Tr. kafes + li
Kavacık	Tr. kavak + cık
Kıran (4)	Tr. kır - an
Kırık	Tr. kır – (ı)k
Kovancık	Tr. kovan + cık
Kuluncak	Tr. kulun + cak
Melikli	Ar. + Tr. melik + li
Menikli	Tr. + Tr. menik + li
Midilli	Rum. + Tr. mitil + li
Pirdelli	Far. + Tr. pir + deli
Sadıklı	Tr. sadak + lı
Şihli	Ar. + Tr. şeyh + li
Tevekli	Tr. tevek + li

Ustalı	Far. + Tr. ustād + lı
Yazlık	Tr. yaz + lık
Zıvalı	? zıva + lı
Zögeli	? zöge + li

2.3. Birleşik Yapılı Yer Adları

2.3.1. Belirtisiz İsim Tamlaması Şeklinde Kurulan Yer Adları

Yer Adı	Köken
Alanağzı	Tr. + Ar. alan + ağız
Alioğlu	Ar. + Tr. ali + oğul
Badaçukuru	Tr. + Tr. bada + çukur
Bayramoğlu	Tr. + Tr. bayram + oğul
Boyunkıranı	Tr. + Tr. boyun + kıran
Camiyanı	Ar. + Tr. cami + yan
Çakalağzı	Far. + Tr. çakal + ağız
Çıtlakoğlu	Tr. + Tr. çıtlak + oğul
Derebük(ü)	Tr. + Tr. dere + bük
Derebükü	Tr. + Tr. dere + bük
Deregözü (3)	Tr. + Tr. dere + göz
Dilaltı	Tr. + Tr. dil + alt
Durhasanoğlu	Tr. + Ar. + Tr. dur + hasan + oğul
Elmadibi	Tr. + Tr. elma + dip
Ezeldere(si)	Ar. + Tr. ezel + dere
Güce Merkez(i)	Tr. + Ar. güce + merkez
Hacievyanı	Tr. + Tr. + Tr. hacı + ev + yan
Hacıoğlu	Ar. + Tr. hacı + oğul

Harmankıranı	Far. + Tr. harman + kıran
Hartoğlu	Tr. + Tr. hart + oğul
Kaleburnu	Tr. + Tr. kale + burun
Karşıkıranı	Tr. + Tr. karşı + kıran
Kıranyata(ı)	Tr. + Tr. kıran + yatak
Köyeteği	Far. + Tr. köy + etek
Köyyanı	Far. + Tr. köy + yan
Mollaoğlu	Ar. + Tr. molla + oğul
Ocakdamı	Tr.+Tr. ocak + dam
Okulyanı	Tr. + Tr. okul + yan
Sarıoğulları	Tr. + Tr. sarı + oğul
Söğütağı	Tr. + Tr. söğüt + ağız
Süttaş	Tr. + Tr. süt + taş
Tekkeköy(ü)	Ar. + Far. tekke + köy
Topçuoğlu	Tr. + Tr. topçu + oğul
Yazlıkıran	Tr. + Tr. yazlık + kıran
Yukarıboynuyoğun	Tr. + Tr. + Tr. yukarı + boyun + yoğun

2.3.2. Sıfat Tamlaması Şeklinde Kurulan Yer Adları

Yer Adı	Köken
Akpınar	Tr. + Tr. ak + pınar
Başçukur	Tr. + Tr. baş + çukur
Boncukçukur	Tr. + Tr. boncuk + çukur
Çatakçukur	Tr. + Tr. çatak + çukur
Çatalağaç	Tr. + Tr. çatal + ağaç
Çataloluk	Tr. + Tr. çatal + oluk

Çiçeklidere	Tr. + Tr. çiçekli + dere
Derindere	Tr. + Tr. derin + dere
Düzçukur	Tr. + Tr. düz + çukur
Eskimaden	Tr. + Ar. eski + maden
Gökçebel	Tr. + Tr. gökçe + bel
Gürağaç	Tr. + Tr. güre + ağaç
Karadere	Tr. + Tr. kara + dere
Karahasanlar	Tr. + Ar. kara + hasan
Karamehmetli	Tr. + Ar. kara + mehmet
Karşıköy	Tr. + Far. karşı + köy
Kısaçukur	Tr. + Tr. kısa + çukur
Kıyıköy	Tr. + Far. kıyı + köy
Kozköy	Tr. + Far. koz (kuzey) + köy
Küçükköy	Tr. + Far. küçük + köy
Sarıbük	Tr. + Tr. sarı + bük
Sarıyar	Tr. + Tr. sarı + yar
Soğukpınar	Tr. + Tr. soğuk + pınar
Yataktarla	Tr. + Tr. yatak + tarla
Yeni Mahalle	Tr. + Ar. yeni + mahalle
Yeniköy	Tr. + Far. yeni + köy
Yeniköy	Tr. + Far. yeni + köy
Yeşiltepe	Tr. + Tr. yeşil + tepe

2.3.3. Unvan Grubu Şeklinde Kurulmuş Yer Adları

Hasanşeyh	Ar. + Ar. hasan + şeyh
-----------	------------------------

SONUÇ

Hangi milletten olursa olsun insanoğlu içerisinde yetişmiş olduğu kültürel pencereden dış dünyaya bakar ve dünyayı bu bakış açısı ile anlamlandırmaya çalışır. O kültürel pencerede düşünür, yaşar ve hayal kurar. Günümüzde evrensel kültürün karşısında milli kültür hâlâ büyük bir güçle ayakta durmaktadır. Milletler bu kültürel pencereden yaşadıkları coğrafyaya bakarlar ve kendi dilleri ile yaşadıkları, savaşarak vatan edindikleri bu yaşam alanlarını ifade yoluna giderler. Anadolu coğrafyası özelinde bakıldığında Türklerin Anadolu'yu büyük bir oranda Türkçenin ve öz kültürlerinin doğurmuş olduğu duyuş ve düşünüş ile adlandırdıkları anlaşılmaktadır (Durna 2013: 2).

Türk ad verme geleneğinin en büyük yansımaları yer adlarında yaşamaktadır. Yer adlarının kaynakları ile ilgili bilimsel çalışmalar; bir yerleşmenin coğrafyası, tarihi, sosyoekonomik ve kültürel özelliklerinin o yerleşmenin adlandırılmasındaki yansımalarını ortaya koyabilmektedir. Yer adları belirlenirken coğrafi faktörlerin yanı sıra tarihi, sosyoekonomik ve kültürel faktörlerin etkisi de çok barizdir. Giresun ilindeki genel yer adlandırmalarında da bu etki görülmektedir (Tekin ve Cantürk 2017). Araştırmalardan anlaşıldığı üzere coğrafi adlandırmalarda hiçbir zaman sebepsiz ve gelişi güzel isim verilmemektedir.

Yer adları, çok eski çağlarda biçimlenmiş ad verme geleneğiyle bir milletin başta dili olmak üzere tarihi, kültürü vb. konularda son derece eski ve bir o kadar özgün söz varlığını bünyesinde taşımaktadır. Yer adları bünyesindeki hazinenin önemli bir kısmı mikrotoponimler içinde saklıdır. Mikrotoponimler: doğal coğrafi alanlarda, yalnızca o coğrafyanın sakinleri tarafından işletilen genellikle ağızdan ağza, kulaktan kulağa, nesilden nesile aktarılarak günümüze ulaşmış her türlü yer adlarıdır. Mikrotoponimler bir milletin coğrafyayı adlandırma ilkelerini belirlemede genel bilinen yer adları olan makrotoponimlere göre daha etkili olabilirler. Mikrotoponimler ait olduğu yerin ve civarının tarihiyle, geçmişteki ve günümüzdeki kültürüyle ilgili oldukça değerli bilgiler verebilir. Mikrotoponimlerle ilgili yapılacak ayrıntılı çalışmalar başka bilim dalları için de önemli olabilir. Bir köy ve civarıyla ilgili yapılacak tarihî ve arkeolojik çalışmalar için daha evvel yapılmış mikrotoponimi çalışmaları son derece önemli bir rehber olabilir. Mikrotoponimi çalışmaları sonucunda elde edilecek bilgilerden ağız çalışmaları sırasında da faydalanmak mümkündür (Şahin 2011: 1810). Bizim çalışmamızda ele alınan köy mahalle/mevki adlarının da mikrotoponim örnekleri arasında yer aldığını söylemek mümkündür.

Harşit vadisinin ekonomik sıkıntılar, işsizlik, üretilen ürün çeşitliliğinin az olması gibi nedenlerden dolayı sürekli göç veren bir yerde durması nedeniyle köylerde genç ve orta yaşlı insan sayısı giderek azalmıştır (Kara 2017: 343). Bu sebeple bölgedeki mikrotoponim biçimindeki yer adları da dâhil birçok kültürel unsur hızla unutulmakta ve yok olmaktadır. Bahsedilen durum bu gibi çalışmaları önemli hale getirmektedir.

Bilindiği üzere yer adı bilimi; tarih, coğrafya, kültür, etnoloji, sosyoloji, dilcilik başta olmak üzere başka birçok alan için önemli bir saha konumundadır. Konunun, ülkemiz yer ve yerleşme adlarının bu toprakların Türkleşme sürecini açıklayan en iyi kanıtlardan biri olduğu göz önüne alınırsa, yer adı biliminin önemi daha iyi anlaşılacaktır

(Albayrak 2004: 9). Yer adı incelemeleri ile elde edilen veriler ile türü, anlamı ve yapısı çözülemeyen yer adlarının çözümü konusunda çalışmalar yapılabilir.

Giresun ili özelinde baktığımızda bölgedeki yer adlarının oluşumları Türk kültür bakiyelerinin etkisindedir denilebilir. İncelememizde Doğankent-Güce ilçelerindeki mahalle, köy ve köy mahallesi/mevkisi adlarından oluşan 169 yer adı incelenmiş olup verilerimiz bunlar üzerinden oluşturulmuştur. Bölgedeki birçok yer adının Türkçe olarak verildiği ve Türk ad verme geleneğinde görülen bazı özelliklere sahip olduğu anlaşılmaktadır. Örnek olarak; Karadeniz bölgesinde çetin coğrafi şartlar ile olan mücadelenin yansıması olarak bu coğrafi özelliklerin yer adlarında da belirgin sayıda bulunması söylenebilir. Birçok yer adında “*belen, bük, kıran, çatak*” gibi coğrafi tanımların yanı sıra yine ilçelerin coğrafi şekilleri gereği “*çukur, aşağı, yukarı, orta, kuz (kuzey), güney*” gibi coğrafi işaretlerle ilgili adların da yer aldığı görülmektedir. Coğrafya ile olan mücadelenin üst düzeyde olduğu bir bölgede insanlar doğal olarak coğrafyayı tanımlayan, betimleyen ya da yer-yön tarif eden adlara öncelik tanımışlardır diyebiliriz.

Diğer bir örnek olarak “*soy, aşiret, boy*” adlarının tercih edildiği yerleşim yerleri de çok sayıdadır. Türk yer adlarında bolca görülen bu örneğin Doğankent-Güce ilçelerindeki yer adlarında da çok sayıda tercih edildiği tespit edilmiştir. Yine Türk yer adlandırma sisteminde en çok tercih edilen unsurlardan olan *renk (Acaroğlu 2006)* ve *su (Yıldırım 2015)* ile ilgili adlandırmaların Giresun ili yer adlarında da bulunduğu görülmüştür. Yine Türk dilinin en önemli kaynaklarından olan ağız özelliklerinin de Giresun ili yer adlarında bulunduğu söylenebilecek bir diğer sonuçtur. “*Cebel (Yağmurlu, sisli, kapalı hava.), Kireze (kirez: kiraz), Kuluncak (kulun: 1. At ve eşek yavrusu. 2. 2-3 yaşında kısarak. 3. Kurt ya da köpek yavrusu.), Geriş (geriş: 1. Dağların ve tepelerin üst kısmı, sırt. 2. Büyük dağ.), Ellez (İlyas adının yöresel söylenişi.)*” gibi örneklerde ağız yapısının yer adlarına yansıdığı görülmüştür.

Genel olarak bakıldığında yer adları çoğunlukla yaşanmışlıkların ürünleridir. Yer adları; ortak zaferlerin ve mutlulukların, ortak acıların ve yenilgilerin, unutulmaz olayların izlerini taşırlar. Türk yer adlarında kimi zaman toplum için unutulmaz bir şahsiyeti, kimi zaman unutulmaz bir olayı kimi zaman da Türk kültüründe kutsal olan bir varlığı bulmak mümkündür. Giresun yer adlarında bol örnekleri bulunan “*Hasanşeyh, Ahmetli, Bayramlar, Himmetli, Kemaliye, Karamehmetli*” gibi yer adlarında yöre halkı için önemli şahsiyetlerin adları bulunmaktadır. Bu gibi örnekler Giresun yer adlarında çok sayıda mevcuttur. İki ilçedeki yer adlandırmalarına bakıldığında tercih-eğilimlere göre olan adlandırmalarda kişi adları ile soy, boy, oymak, aşiret adlarının çok sayıda tercih edildiği ve köken olarak da Türkçe yer adlarının büyük çoğunlukta olduğu görülmektedir.

Yer adları konusunda en yaygın görülen tutumlardan biri de ana vatan olarak tanımlanan mekânlardaki yer adlarının göçler sonucunda yeni yerleşilen mekânlardaki yerlere verilmesidir. Bu yöntem ile toplumlar yer adları üzerinden kökleri ile bağlantı kurmakta geçmişleri ile bugünlerini adlar üzerinden birleştirmektedirler (Gülbetekin, 2017: 104). Çalışmamızda tespit edilen birçok yer adının Anadolu’da ve Türk dünyasında da benzer

ya da aynı biçimde kullanıldığı araştırmalardan anlaşılmaktadır. Doğankent-Güce ilçe merkezlerine bağlı “Çatak, Çatalağaç, Doymuş, Kozköy, Akpınar, Düzçukur, Fındıklı, Gür ağaç, Sarıyar, Soğukpınar, Tekkeköy” köylerinin adları Anadolu’da aynı veya benzer biçimde birçok bölgede kullanılmaktadır⁶. Bu köy adlarının benzerlerinin Anadolu’ya yakın coğrafyalarda da kullanıldığı anlaşılmaktadır (Albayrak 2004).

Köy mahalleleri-mevkileri bazında baktığımızda ise bazı yer adlarının yaygın kullanıldığı görülmüştür. Örneğin: Orta (7), Cami (5), Kıran (4), Deregözü (3), Aşağı (3), Yukarı (3) gibi yer adları Doğankent-Güce ilçelerinin köy mahalle-mevki adlarında parantez içinde belirtilen sayılarda bulunmaktadır.

Yer adları içinde farklı bir öneme sahip olan köy adlarının Doğankent-Güce ilçelerinde elde ettiğimiz veriler özelinde de önemli bir yer teşkil ettiği görülmektedir. Doğankent-Güce ilçelerine bağlı 24 köy adının neredeyse tamamına yakınının Türkçe etkisi ile oluştuğu anlaşılmaktadır. Bunlardan “Çatak, Çatalağaç, Doymuş, Güdül, Güvenlik, Oyraca, Söğütağzı, Akpınar, Boncukçukur, Dayıcık, Düzçukur, Gür ağaç, İlit, Kuluncak, Sarıyar, Soğukpınar, Ergenekon, Yukarıboynuyoğun” köylerinin adlarının oluşumunda tamamen Türkçe unsurlar yer almıştır. Diğer köy adlarından “Fındıklı, Fırınlı, Kozköy, Örnekköy, Yeniköy” gibi yer adlarında ise Farsça, Arapça ve Rumca sözcüklerle birleşmiş Türkçe sözcükler ya da ekler bulunmaktadır. Köyler içinde Türkçe unsur yer almayan tek örnek olarak Arapça ve Farsça sözcüklerden oluşan “Tekkeköy” adı yer almaktadır. Buna göre baktığımızda neredeyse tüm köy adlarının oluşumunda Türkçe unsurların yer aldığı görülmüştür. Görüldüğü üzere köy adlarının kökenleri incelendiğinde bir köy dışındaki tüm köy adlarında Türkçeye ve Türkçe etkisine rastlanmaktadır. Köy adlandırılmalarının tarihi süreçlerinin daha eski olduğu ve bu adlandırma tercihlerinde etnik yapının daha etkili olduğu göz önüne alındığında Doğankent-Güce bölgelerinin yüzyıllardır süregelen bir Türk ve Türkçe etkisi altında olduğu kolaylıkla söylenebilir. Burada bahsedilen köy isimlerinin birçoğunun çok önceki dönemlerden beri var olduğu ve sonradan değişmiş köy adları olmadığını söylemek de yerinde olacaktır.

Sonuç olarak bakıldığında yer adları; halkların millî ve manevî servetleri olmalarının yanı sıra sahip oldukları toprakların da tapu senetleri gibidir. Toplumların kullandığı ortak unsur olarak yer adları birleştirici bir rol üstlenirler ve yurt tutulan yerlerin sahiplenilmesi bakımından millet kimliğinin oluşmasına katkıda bulunurlar. Tarih ve dil bakiyeleri milletlerin mevcudiyetleri için en önemli unsurlardır. Çalışmamızda Türklük araştırmalarına bir katkı sağlamak amacıyla bölgedeki yer adları bilimsel bir yöntemle tasnif edilerek kayda geçirilmek istenmiştir. İncelemeler sonucunda bölgedeki adlandırmaların Türk tarihi, kültürü ve dili ile olan bağlantıları ortaya konulmuştur. Burada elde edilen verilerin konu üzerinde mukayeseli çalışmalar yapacak olanlar için de önemli bir kaynak olacağı düşünülmektedir. Yer adlarının bahsedilen özellikleri ve önemi göz önüne alındığında bu çalışmaların devam ederek Giresun ili genelinde tüm bölgeler için yapılması ve bölge yer adlarının bilimsel ölçütlerle tasnif edilmesi beklenmektedir.

⁶ Bk. İçişleri Bakanlığı (1968). *Köylerimiz (1 Mart 1968 Gününe Kadar)*. Ankara: İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü.

KAYNAKÇA

- Acaroğlu, M. Türker (2006). *Balkanlarda Türkçe Yer Adları Kılavuzu*. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.
- Aksan, Doğan (2009). *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim (3. Cilt)*. Ankara: TDKY.
- Albayrak, Osman (2011). *Ordu İlinin Resmi Kaynaklardaki Yer Adları Üzerine İncelemeler*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ordu: Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Albayrak, Recep (2004). *Toponim Teknikleri ve Kafkasya-Borçalı Yer Adları*. Ankara: Berikan Yayınevi.
- Aydın, Erhan (2016). *Eski Türk Yer Adları*, İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yayıncılık.
- Durna, Murat (2013). *Yozgat Yer Adları Üzerine Bir İnceleme*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Gülbetekin, Murat. (2017). *Mekanın Hafızası Yer Adları*. Ankara: Hitabevi Yayınları.
- Gündüz Önal, Aysun. (2012). *Alanya'nın Yer Adları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- İçişleri Bakanlığı. (1968). *Köylerimiz (1 Mart 1968 Gününe Kadar)*, Ankara: İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Kara, Akif (2017). "Harşit Vadisi'nde Toplumsal Dayanışma ve İmece: Sıraya Gitmek". *Harşit Vadisi (Tarih-Coğrafya-Kültür)* ed. Mehmet Fatsa ve Mehmet Özmenli. Giresun: Dokap Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı. 336-344.
- Sakaoğlu, Saim (2001). *Türk Ad Bilimi I Giriş*, Ankara: TDKY.
- Şahin, İbrahim (2007). "Türkçe Yer Adlarının Yapısı Üzerine". *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi* 32: 1-14.
- Şahin, İbrahim (2011). "Yeradıbilimi Araştırmalarında Mikrotoponiminin Yeri, Önemi ve Araştırma Yöntemi: Tırnak Köyü (İçel / Gülnar) Örneği". *Turkish Studies* 6 (1): 1807-1830.
- Şahin, İbrahim (2015). "Türkiye Yeradıbiliminde Leksik-Semantik Sınıflandırma Meselesi". *Avrasya Terim Dergisi* 3 (1): 10-21.
- Şahin, İbrahim (2016). *Adbilim*. 2. Baskı. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Tekin, Feridun (1998). "Giresun Ağızlarının Anadolu Ağızları İçindeki Yeri". *Giresun Kültür Sempozyumu Bildirileri*. 30-31 Mayıs 1998 (s. 267-275). İstanbul: Giresun Belediyesi Kültür Yayınları.
- Tekin, Feridun ve Cantürk, Samet (2017). "Giresun İli Merkez Yer Adları Üzerine Bir İnceleme". *The Journal of Academic Social Science Studies (JASSS)* 60: 97-120.

Telliöğlü, İbrahim (2007). "Doğu Karadeniz Bölgesinin Türk Yurdu Haline Gelmesi Hakkında Bir Değerlendirme". *Turkish Studies* 2 (2): 654-664.

Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü. TDK, C. I-VI, Ankara, 2009.

Ünlü, Ekrem (2016). *Harşit Vadisi Tarih ve Kültür Yazıları*. İstanbul: Arı Sanat Yayınları.

Yıldırım, Kürşad (2015). *Doğu Türkistan'ın Yer Adları*. İstanbul: Kesit Yayınları.

Yüksel, Ayhan ve Balcı, Sezai (2015). *Harşit Nahiyesi Nüfus Defteri*. İstanbul: Arı Sanat Yayınları.

Yararlanılan İnternet Kaynakları

<http://www.mapsharita.com/ayrintili-harita/giresun-ayrintili-haritasi> (erişim tarihi: 16.09.2019)

http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_bts (erişim tarihi: 21.09.2019)

